

ni 2 lei

Director și proprietar
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Redactoare-șefă:
FLORICA CIURA ȘTEFĂNESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arada Em. Ungureanu, la Tipografia
Pop. „NAȚIONALĂ”, Timișoara

Nu vă urăm „petrecere fru-
moasă”... fiindcă logica româ-
nească ne oprește să credem
că vă puteți înveseli și aveți
sărbători, în Țară ciuntită!

Irod și Ieslea lui Isus

Isus a venit, acum două mii
ani, în mijlocul unei lumi
oprită, cu desăvârșire, de preo-
pări spirituale. Noaptea aceea
care l-a primit, într-un chip
de umil, ieslea, nu simbo-
lează decât întunerecul moral ce
prinsese omenirea.
Căile lumii de atunci plecau
conduceau spre un singur țel
interior. Totul se accepta numai
măsura în care servea vre-
melnicului. Nici o sbateră spre
real, în toată acea lume mes-
chină — și nici o lăcrărire de
suflet, în sufletul oamenilor robii
pământului.
Așa spune Scriptura sfântă,
într-un document descriptiv al
secolului păgân de acum două mii
ani.
Despicând veacurile în două,
în ieslea umilită a Betlehemu-
lui, Isus a adus lumii „pacea
și bună învoiere”. Drept
pedagogul lui, Copilul divin
a pus drept temelie de suflet
pământ, pacea și înțelegerea
forța spirituală care urma
schimbe fața lumii.
Era destinată numai, fiindcă,
în nenorocire, lumea „a slujit”
întru-cum spune Apostolul
„cu mincia, legii lui Dum-
nezeu, dar cu trupul, legii pă-
rului”.
Lumea s'a transformat în mă-
șină în care i-a convenit sco-
rurile ei imediate. A continuat
pe același vechi drum, al „legii
naturii”; s'a urât cu aceeași
război mult mai sân-
gros și s'a ucis ca într-o lume
care parecă n'a avut parte nici-
o dată de revelația dumnezeiască
lui Isus.
Spiritalitatea a avut, în cursul
veacurilor, atâta valoare, cât i
acorda și pe vremea lui Irod.
Pământul pruncilor din Ierusalim
permanențizat în istorie ca
element de comparație. El a
fost întotdeauna idealurile,
virtuțile, a ucis nevinovăția. Cu
o război egală cruzime a izbit
într-o lume unde i s'a părut că
hul și dreptatea se ridică să
bărșească nedreptatea și rău-
măntuirea...
Cine-l va putea smulge pe
Irod din istorie? Cine-l va pu-
te ucide, să-i piară și urma
mortală?
În Ardealul de Nord, de vea-
ciuri noastre, acum cutropit, un
Irod al vremii a dat porun-
ci de ucideri. Ca într-un veac
apocaliptic, „porunca” lui,
scrisă în tăiuș de săbii și su-
flete criminale, a ucis nevinovate
pururi de Români. Ca și acum
peste două mii de ani — pentru că
s'a născut Români — cum
născuseră atunci copiii, în
Ardeal al crimei lui Irod.
Si-au căzut așa o sumedenie
de frați de-ai noștri, extermi-
nați de cutropitori, cu o poftă
de sânge. Alții, ca Iosif,
fugit sau au fost expulzați
noi, maltratați și jefuiți de
avutul lor.

Cinismul lui Irod nu s'a dat
bătut nici în fața evidenței. A
tăgăduit-o cu acea putere care
vine de la diavol, întinzându-și
măinile pline de sânge și de-
nunțând ca să și acopere crima.
Diversiunea lui n'a prins — și
toată lumea s'a înfiorat și a tost
alături de răstignirea nedreaptă
a Românilor.
Crăciunul românesc al anului
1940 se sărbătorește sub apă-
sarea acestei amarnice dureri.
Sabia lui Irod care s'a înțipt în
trupul Românilor din Ardealul
cedat s'a înțipt și aici în sufle-
tul nostru. Dar spiritul lui Isus,
duhovniceasca lui forță, ne în-
trează și ne strânge laolaltă
într'un singur suflet și într'o
singură forță. Semnul Crăciu-
nului și al Ieslei lui Isus s'arată în
sufletului românesc de pretin-
dent și-l refacă întru „repunerea
Țării în drepturile ei veșnice”.
Irod nu poate rămâne în pi-
ctoare. Irod este vremelnic și
bolnav. El va cădea lovit de
mâna lui Dumnezeu și de forța
spirituală a Românilor Sorocul
lui e fixat — și nu va întârzia
să vină.
Viermii îl vor mânca, pe Irod
de acum cum l-au mâncat pe
cel de atunci. Pe Irod uciga-
șul Românilor, cași pe cel care
a ucis pruncii în Ierusalim.
Paloșul românesc stă atârnat
în cuie, la fiecare casă și taie
capul lui Irod și să-și refacă
dreptul pământului acum cutropit.

Rânduri pentru Crăciun

Bucuria o găsim în amintiri,
sărbătoarea tot acolo, iar dure-
rea în noi, ca un germen al
unui păcat de veacuri.
Cât de departe e omul veacu-
lui nostru de simbolurile lui
Cristos, ne-o dovedesc conflicte-
le lui interioare, într'un dese-
chilibru permanent cu morala și
cu percepțiile superioare creștine.
Prin Cristos, omul era chemat
să înțeleagă realitățile mari ale
destinului său mesianic. Le-a
ignorat, le-a terfelit beicnic.
Ba, mai mult: a vorbit în nu-
mele lor, servindu-le ca pretext
pentru meschinăria omenești,
inutilă, zadarnică. Pentru noi,
Români, credința în Cristos a
fost piatra unghiulară a unei
tradiții de veacuri. Alții o nesocotesc
astăzi, negăsind în spiri-
tul lor turanic, elementele nece-
sare de înțelegere a psihologiei
românești. Au călcat în numele
lui Cristos, bucuria creștinească
și românească.
Aceștia reprezentau pe Cris-
tos? În numele lor s'a născut
Cristos? În numele acestor far-
sori ai credințelor interesate?
Bieții aventurieri, fără o bu-
solă sufletească, fără o cărmă
morală, sunteți reprezentanții
diavolului și ai credințelor lui
Cristos. Aci începe aventura
voastră și vom vedea unde va
sfârși...
Petru Sfetca

Irod știe acest lucru. Irod stă
să moară tocmai fiindcă își pre-
simte sfârșitul.
Neamul Românesc se închină
acum la Ieslea lui Isus care i-a
fost dătătoare de viață în tot
cursul istoriei...
„ECOUL”

BRADUL NU-I SIMBOLUL ISTORIC AL NAȘTERII DOMNULUI

Românii iubesc pomii cu mu-
ltă căldură — și au pentru ei
un cult deosebit. „Cine n'a zi-
dit o casă — spune proverbul
popular — n'a crescut un co-
pil, sau n'a sădit un pom nu-
om deplin în viață”. Cel de la
munte s'au înfrățit cu bradul,

socotindu-l drept tovarăș veșnic
verde și plin de vitalitate.
Când moare, la munte, un fe-
clor sau o tânără, li se pune, la
mormânt, drept simbol al du-
rerii, o crenguță de brad, care-l
îngrijită, cu atenție, să se prin-
dă și să crească brad frumos.
Acesta va aminti, că, acolo, s'a
stins, înainte de vreme, și se
odihnește o tinerețe...
Românul nu ține un brad de-
cât în acest scop: să-l sădească
ca simbol al durerii.
Pentru desfătare sau bucu-
rie, el nu răvășește niciodată
cetina de brad. De-o pildă, așa
cum, după un obicei străin de
tradiția noastră, la Crăciun,
brazii tineri și crenguțele de
brad sunt destinate, cu nemul-
țumire, să joace un rol însemnat
în desfășurările care însoțesc Na-
șterea Domnului.
Românul are și cultivă, din
străvechi timpuri, alte și fru-
moase datini. Colindă și „Steaua”
sunt expresiunile autentice
ale sufletului și misticele noastre
religioase.
Altele, cum e pomul de Cră-
ciun al altor popoare, nu-s pe
măsura sufletului nostru. Sunt
străine, ca simbol în primul rând.
Dacă ar fi să judecăm după da-
tina orientală a creștinismului,
am afla că nu bradul este sim-
bolul istoric al Nașterii Dom-
nului, ci ramura de măsline. Hri-
stos a adus, la Naștere, pacea
și bună voinea între oameni. Și a-
mura de măsline e acela care
simbolizează pacea.
Bradul de Crăciun este pe
măsura credinței și sufletului po-
poarelor germanice.
El are, acolo, o tradiție ve-
che. O croucă germană o amin-
tește, pentru întâia oară, pe la
1605. În Franța a ajuns deabia
prin veacul al XIX-lea, din ini-
țiativa principeselor de Brandem-
burg care era de origine germană.
Datina românească nu accep-
tă, de Crăciun, cetina de brad
— și, acolo unde a izbucnit să
se introducă, mai ales în lumea
orașelor, e contrarie cu tot ce-l
sublim în obiceiul străvechi al
tradiției noastre.
Podoaba unui brad de Crăciun
e apoi costisitoare — și vădu-
virea munților, în fiecare an, de
crengile frumoase ale brazilor
tot atât de vinovată...
Marile serbări ale datinelor
noastre de Crăciun, care se or-
ganizează, an de an, în Capitală
n'au alt scop decât să mențină
expresivitatea autentică a misticei
noastre religioase.
Noi nu putem rămâne decât
la vechile noastre datini — de
o frumusețe fără seamăn și de
o duioșie adâncă.
Am ajuns la concluzia aceasta
definitivă: Vitorul nostru va fi
mare în măsura în care vom ști
să-l legăm, Indisolubil, de tradi-
țiile noastre sfinte!
Vasile Dumbravă

Nu cântă Țara...

Nu cântă Țara...
Au adormit pădurile
cu brugi de visuri albe 'n poală,
doar cetina-și mai leagănă domoala
genunchii în mătâni...
Și cucernic
când noaptea mai aprinde
câte-un sfeșnic,
în câte un plop
sau ochi de apă moartă,
toți morții acestui Neam
ne bat la poartă —
în suflet le simțim mai greu
povara
și plânge Țara!..

Flămânzi, desculți,
cu trupul zdrențuit pe roți haie,
ei bat la poarta noastră
și sunt mulți...
Se sbat în sânge,
tremură și gem
ca 'n noaptea de sabbat
și de blestem!
Ne 'ntreabă:
ce-am făcut noi pentru ei
și pentru biruințele lor
sfinte?
De ne-am vândut
așa ușor pe noi,
să nu fi dat și morții
din morminte!

Nu cântă Țara...
Ultate-s vitejile trecute
și dacă sufletul mai fierbe încă,
sunt buzele
cari vor rămâne mute,
pădurile și cerul, plâns în ape...
și stâncile sfărâmate de mânie!
Dar va veni o zi
de aici, de-aproape,
când ciocotul
mai aprig o să fie!

Când nu va fi nici gând
nici om să treacă
prin volburile
asprelor porunci;
când noi cei mulți
vom făuri hotărâ
și morții vor dormi din nou;
atunci,
ca s'vonul cald
al unei Evanghelii
va cobori în inimi
primăvara;
când între frați
n'or mai fi munți și ape,
abea atunci,
cântă-va iarăși
Țara!..

Florica Ciura-Ștefănescu

Insemnări utile

Oameni cu capul gol...

Se poate spune, fără a risca vre-o contra-zicere, că nu e ușor lucru să umbli cu capul gol. Blata țigvă a omului nu poate rezista de-adreptul, în măsura în care o face frigul aspru al iernii; și nici nu-l în stare să poată suporta căldurile copleșitoare ale soarelui de vară.

Oricât ai sta să cumpănești, aici un anotimp nu-l conciliant cu sportul de a purta capul gol. (Firește la propriu vorbind). Căci cel care protestează, în primul rând, e capul. Și, apoi, ar protesta fabricile de pălării și meșterii cojocari, ca și migăles la toată lumea de iarnă.

Nici la figurat nu-l comod să umbli cu capul... gol. Pentru că-teva motive. Ziua, un cap gol provoacă o sumedenie de necazuri celui ce-l are și-l poartă printre oameni. Un cap... gol, lipsit deci, pe lângă multe altele și de fantazie, și noaptea-l aducător de multe chinuri. Urâtul, sentimentul de a-ți displace singurătatea e o consecință a golului tău lăuntric. Firea, deasemenea. Și, în sfârșit, visele. Visele sunt un produs al imaginației. Urzeala lor nu poate fi altfel, deci, decât în măsura unei

imaginații vii și bogate. Într'un cap gol la figurat, visele trebuie să fie egale acestuia.

În viață, însă, un cap gol, după cum se observă, adeseori, are șanse oarbe, cum nu le are decât în foarte rari cazuri capul plin. Capul gol trage după sine un inexplicabil „car de noroc”. De cele mai multe ori. Șansa asta are și un revers neplăcut: Opinia lumii, care vede și simte totul. Ea apreciază, la valoarea justă, toate țigvele goale — și norocul orb care le ese în cale.

...Și totuși, în lume, ți-e dat să vezi mulți oameni cu capul gol, și la propriu și la figurat îți ies în cale și se expun ostentativ aproape.

Satul, despre oamenii cărora n'om putea afirma că au capete pline, n'are oameni cari umbli cu capul gol. Vara da, dar iarna, acolo, cine pornește cu capul gol, îi socotit drept nebun.

Aceasta este concepția satului. Orașul, însă, dimpotrivă, sportul capului gol e în floare. Cîrculă pe stradă, în plin frig de iarnă, vineți de frig, chirciți și cu o ostentație care te înfloară. După cum, tot aici, din pălării, gambete sau căciuli fine rânjesc a-

tatea capete goale la figurat.

Toate capetele astea sunt o povară a orașelor — și o notă în minus a unei lumi, cari de parte de a fi modernă, devine sportmană până și în tot ce trebuie să albă mai echilibrat și mai îngrjit.

Destinul orașelor a fost să fie acesta: — să suporte tot, să albă de toate — și în special scâderile să tragă în cumpănă călătăile...

v. c.

INAUGURAREA expoziției de fotografii documentare din Transilvania de Nord și Nord-Est

Vineri s'a făcut la subsecretariatul de stat al presii și propagandei, în sala de expoziție a Oficiului Național de Turism inaugurarea celei dintâi expoziții de fotografii documentare din Transilvania de Nord și Nord-Est, inclusiv Maramureșul.

Inaugurarea a avut loc în prezența dlui ministru al justiției Mihai A. Antonescu, dr. Emil Bulbuc, secretar general al subsecretariatului de stat al Presii și Propagandei; Corneliu Georgescu, ministrul colonizărilor; Ion Mânzatu, director general al soc. de radio-difuziune; Puscariu, director general; P. P. Panaitescu, rectorul universității din București; N. Petrașcu, secretarul mișcării legionare; Tuliul secretar general la ministerul economiei naționale, etc.

D. Emil Bulbuc, secretarul general al ministerului propagandei, deschizând expoziția, a rostit următoarele:

„Direcția Turismului deschide astăzi o expoziție documentară de fotografii din Nordul Ardealului. Bucuria Nașterii Aceluia care a sters toată lacrima de pe toate fețele, coincide cu torcita inițiativă de a se deschide această expoziție, care aduce între noi pe frații rămași dincolo.

Aceasta nu este numai o expoziție de fotografii a unor îndrăgostiți de frumos. Este pămintul românesc de acolo. Este sufletul fraților noștri și carne din carnea noastră.

Deaceia acest prilej ași dori să fie un simbol și o poruncă Simbolul că suntem una cu toții — și porunca de a trăi în duhul dragostei.

Cea dintâi expoziție de fotografii documentare a O.N.T.-ului consacrată părții de Miazănoapte și Răsărit a Ardealului (împrejurimile Clujului, țara Năsăudului, țara Oașului, și a Chioarului, Maramureșul, etc.) nu este o romântare prin fotografie a provinciei românești, ci înfățișează imaginea reală a specificului național, accentuând valoarea care poate să o albă pentru noi și pentru oțelii, localizarea în spațiu a documentului fotografic revelator al diversității și mai ales al autenticității peisajului și etnicului românesc.

Alături de cele 100 de fotografii expuse, O.N.T.-ul a găsit nimerit să expună și o serie de publicații în diferite limbi, privitoare la Transilvania de Nord și Nord-Est, cât și macheta unei bisericiuțe de lemn din Maramureș.

Crescut-au dealurile

Dece-afi lăsat să crească dealurile?
Cu ele gândurile,
pădurile
și miriștea.

Așa,
au crescut în miez de noapte,
au desghiocat întunericul,
miruind spaimă, oțtat,
sufletului și minții,
pribegi ce bat la poartă pe 'nserat...

Dece ați răsturnat carele cu 'ntuneric
în grădina mea?...

Venit-au toamne
și-atâta vânt
și pământ,
mocmind a putregai.
Spune-mi, gândule suflute, pe care plai
inceput-a toaca de vecernie?...

Ploaie, cu gând de depărtare, spune,
departe-i cărarea,
ce duce 'n altă lume?

Ionel Olteanu

Comemorarea lui Vasile Alecsandri la Academia Română

Vineri la ora 4 d. a, Academia Română a ținut ședința solemnă pentru comemorarea lui Vasile Alexandri.

La această ședință a asistat și d. general I. Antonescu, Conducătorul Statului și Președintele al consiliului de miniștri.

D. prof. D. Caracostea a făcut o comunicare vorbind despre „Alecsandri poetul”.

În rezumat d-sa a spus următoarele:

Comemorarea jumătății de secol dela stingerea lui Vasile Alecsandri s'a săvârșit, nu vom spune în cele mai tragice, dar desigur în cele mai grele împrejurări ale istoriei noastre moderne. Obșnuit, afirmăm că, între arme muzele amuțesc. Dar poezia are o funcție vitală permanentă. Niciodată nu simți nevoia de eliberare, de înălțare prin artă, decât la o oarecare distanță după marile încercări. Cu cât zilele sunt mai aspre, cu atât forțele sufletesti își cer drepturile. De aceea, în anul când odată cu semicentinarul morții, se împlinesc și un secol dela începutul activității lui Alecsandri să ne fie îngăduit să-l presupunem destul de cunoscută viața, pentru ca să ne concentrăm asupra operei celui care a fost nu numai purtătorul de cuvânt al generației sale ci al însăși instinctelor neamului și reprezentă cel mai ales glorie a Academiei Române.

Această adâncire în operă este cu atât mai necesară cu cât despre viața lui avem remarcabile contribuții, pe când asupra operei, văzuți în configurația și în decăderea puțin în situația aceasta, cer îngăduința de a intra direct în inima faptelor, fără să presupunem opera cunoscută, așa încât să-l punem contura sintetic semnificația.

După amănunțita cercetare a diferitelor aspecte ale creației sale, studiul imaginilor confirmă unitatea felului constant de a vibra în fața lumii. De altă parte, figurile cele mai însemnate ale teatrului său reprezintă aceeași semnificație.

După cum ultimele drame sunt vibrații proprii ale destinului de poet, tot astfel este și cea

poezie intitulată „Unor critici” care pe drept se cuvine să încheie volumul de poezii, ca testament literar. Subt imaginea zorilor, care nu se pot împăca cu amurgul, poetul, în Fântâna Blănduziei, exprimese prin Horații melancolica renunțare la fericirile lumesti, afirmând ca supremă consolare întoarcerea la poezie, subt semnul manuscrisului găsit al „Artei poetice”. Este înțepare subt zodia destinului de poet.

Dar ultimii lui ani au cunoscut tăgăduirea nedreaptă. Poetul lui ajuns în amurg, l se opune gloria în creștere a lui Eminescu.

Alecsandri ultia însă ceva. Destinul unui adevărat poet nu se sfârșește niciodată. Nemurirea n'ăstă numai într'o împlințită de săvârșire, ci este un necontenit izvor de viață, un veșnic impuls către mai sus. Literatura post-eminesciană a fost într'o premare măsură o literatură searbădă și problematică. Oricine credeă îndreptățit să se întrebese:

„Ce caut eu între cer și pământ?” De aci un sentiment de viață caracterizat prin nesfârșite oscilări amorfice și acea întronare a spiritului de deshamare, care a băntuit literatura ultimilor decenii. Dar azi un nou sentiment de viață începe să se afirme înseșiările meditative și paginile de problematică n'au par perimate și omul modern este chemat să la o holiță a titudine față de viață. În literatura, al l stă direcția viitorului. Și subt semnul ei, Alecsandri care vorbea de apusul lui, poartă să dobândească o uebănuță ac-

Acel care la începutul activității lui, a găsit predominant limba lui Asaki, Heliade și Cipri și a urcat în vârstă și în precă în eroică epocă, dramă și comedie, mai mult ca oricine limba de astăzi, era prin fericita lui structură născut să albă în toate domeniile acel dar dumnezeu al întrevederii viitorului, acesta cu printr'un profetism religios al prin tăcutia a tot ce e nou mai în firea lucrurilor. Pe care aceasta el a fost socotit să fi purtătorul de cuvânt al destinului românesc pentru generația lui și pentru totdeauna.

Ce s'a realizat la Arad pentru ajutorarea refugiaților și expulzaților

Arad. — Acțiunea pentru întretinerea și plasarea refugiaților și expulzaților a reclamat sfaturi extraordinare autorităților locale și „Ajutorului Legionar”, dar nimeni nu a cruțat nici un efort pentru a alina durerea celor aruncați din casele lor și porniți pe drumul pribagiei.

La prefectura județului s'au centralizat toate datele necesare cunoașterii tuturor eforturilor și sacrificiilor făcute de arădani pentru refugiați și expulzați.

Din aceste cifre culegem următoarele:

Pentru ajutor s'au înscris 9900 persoane, din care 3965 cu fișe familiare. Au cerut plasament 888 persoane. Prin oficiul respectiv, au fost plasate 402. Celelalte vor fi plasate pe rând, în urma măsurilor luate pentru naționalizarea industriei și comerțului.

Ajutoarele s'au distribuit astfel: Lei 719.025 în bani și 39550 kg. lemne. S'au servit 44857 mese, din care 23867 gratuite, la cantinele special înființate.

S'au eliberat 2605 fol de drum pentru persoane și 260 fol pentru bagaje.

Ca îmbrăcăminte, s'au împărțit următoarele: 165 perechi de ghete, 124,15 m. material lingerie și haine 112 m. stofă pentru lingerie de pat, 85 bucăți paltoane, 168 sletere, 60 pălării, 1 pardeseu, 44 haine, 58 pantaloni, 245 rufe marl, 385 rufe mlci, 20 bluze, 10 fuste, 16 veste, 51 rochii, și alte numeroase articole de prima necesitate.

În același timp, dl prefect Ilie Rotea a trimis 2.000.000 Lei și 400 m. stofă dlui general Antonescu, și 1.000.000 Lei și 1000 m. pânză prin d-na Hora Sima pentru ajutorarea slabiștrărilor și săracilor din țară în urma cutremurului.

În fruntea acestei vaste acțiuni de asistență sunt dlul Ilie Rotea prefect, Dr. Emil Monția, primar, Dr. Ion Moldovan, preot, Ion Berghianu, prof. A. Verș, preot, Viorel Giurgiu și alții, apoi „Ajutorul legionar” și „Crucea Roșie”.

Industria Agricolă Ardeleană S. A.

Arad

Moară cu aburi, fabrică de spirt și drojdie

Adresa telegrafică: INDAGRARA

Cont la CEC Nr. 87011

Nr. Of. Reg. Com. 3553/1931

Telefon: 1800

stiri studentești

Departamentul Preselor și Propagandei din U. N. S. C. R. comunică:

Tragere pentru studenții refugiați

Prin hotărârea U. N. S. C. R. acordă studenților refugiați exclusiv înlocuirea în cămine și cantine, intervenit la ministerul economiei naționale, subsecretariatul de stat al colonizării și populației evacuate pentru obținerea, în preajma Sfințelor Sărbători, de ajutoare pentru studenții refugiați.

Ca răspuns s'a primit următoarele:

În referire la adresa dvs. nr. 7 din 1940, prin care v'ați adresat acestui subsecretariat, pentru a se acorde ajutoare studenților refugiați, cu ocazia Sfințelor Sărbători ale Crăciunului, avem onoarea a vă aduce la cunoștință prin rezoluție ministerială, aprobat ca ajutor de Crăciun, de 400 de lei pentru studenții refugiați, adică în total lei 680.000 pentru 1700 studenți burșieri, cărora li se va distribui aceste ajutoare.

Excrocherii în numele studenților

În ultimul timp și-au făcut apariția anumiți indivizi care, înțelegând drept studenți au înșelat sume dela diferite societăți și întreprinderi în numele studenților.

S'a mai adus la cunoștința beneficiarilor, prin ziare, că nimeni și în absolut nimeni nu are dreptul să încaseze bani în numele studenților, indiferent scopul care urmărește el.

Președintele Uniunii naționale a studenților creștini n'a dat la nimeni mandat un fel de autorizație în acest scop.

Când se vor mai prezenta astfel de indivizi care nu urmăresc decât a compromite Stăruința Română sau un câștig personal, toți cei în cauză sunt rugați de a anunța imediat organele polițienești pentru a fi demontați și deținuți justiției.

Pentru a evita orice dubiu, reproducem aici o astfel de declarație de care s'au folosit câțiva excroci pentru a încasa bani.

„Delegație specială

În urma aprobării Departamentului U. N. S. C. R. și hotărârii Comitetului de Direcție al Căminului „Central Cantacuzino-Grănicerul” luată în ședința din 3 Decembrie 1940.

Delegăm pe d. Marin C. Reșcu, funcționar la acest cămin, să încaseze orice fel de încasări în numele Căminului, fie din donațiuni, fie din alte drepturi cuvenite nouă, eliberând chitanță originală prevăzută cu sigiliul nostru din chitanțierul încredințat în acest scop.

Deoarece este autorizat să trateze cu furnizorii noștri, să facă plăți în numele nostru, cerând aprobarea ad-ției în acest scop. Dată la sediul nostru din București, la 16 Decembrie 1940.

Secretar General

La Timișoara

se mănâncă românește numai la

Manole Ciupală

Restaurantul Gării „Domnița Elena”

Veste bună de Sărbători!

Ascultând dorința unanimă a publicului

LOTERIA DE STAT

reintroduce vechiul sistem al Loteriei pe Clase, lansând cu începere de astăzi

UN NOU PLAN DE TRAGERE PE CLASE

cu câștiguri multe, și importante

NOTAȚI BINE!

NOTAȚI BINE!

- Din 70.000 lozuri, sunt 30.000 câștigătoare, plus 4 PREMII de câte UN MILION și unul de 5 MILIOANE.
- Numerele câștigătoare se scot din Roata Norocului CU MANA, după vechiul sistem.
- Numerele ieșite odată la sorți, nu mai participă la tragerile următoare, astfel că șansele de câștig cresc dela o clasă la alta.
- Tragerea Clasei a 5-a durează 26 zile, șansele crescând zi cu zi până la tragerea finală cu Premiul de 5.000.000.

Citiți mai jos, cu atenție, Planul amănunțit al câștigurilor la fiecare clasă:

CLASA ÎNTÂIA — 1		CLASA DOUA — 2		CLASA CINCEA — 5	
Tragerea 29 și 30 Ianuarie 1941 Un Premiu Mobil 1.000.000		Tragerea 26 și 27 Februarie 1941 Un Premiu Mobil 1.000.000		Tragerea 3-4-5, 7-8-9, 13-14-15, 17-18-19, 22-23-24 și 28 Mai 1941	
Câștiguri	Lei	Câștiguri	Lei	Câștiguri	Lei
1	1.000.000	1	1.000.000	1	5.000.000
2	500.000	2	500.000	2	2.000.000
3	250.000	3	250.000	3	2.000.000
4	100.000	4	100.000	4	1.000.000
5	80.000	5	80.000	5	500.000
6	60.000	6	60.000	6	400.000
7	40.000	7	40.000	7	300.000
8	30.000	8	30.000	8	200.000
9	20.000	9	20.000	9	100.000
10	10.000	10	10.000	10	50.000
100	5.000	100	5.000	100	20.000
200	2.000	200	2.000	200	10.000
1700	2.000	1800	3.000	1700	5.000
2200 Câștiguri	Lei 9.670.000	2200 Câștiguri	Lei 11.670.000	2100 Câștiguri	Lei 151.350.000
CLASA TREIA — 3		CLASA PATRA — 4		PREMIUL ÎNREG SAU DIVIZIBIL	
Tragerea 20 și 21 Martie 1941 Un Premiu Mobil 1.000.000		Tragerea 15 și 16 Aprilie 1941 Un Premiu Mobil 1.000.000		UN PREMIU ÎNREG SAU DIVIZIBIL 5.000.000	
Câștiguri	Lei	Câștiguri	Lei	Câștiguri	Lei
1	1.000.000	1	1.000.000	1	5.000.000
2	500.000	2	500.000	2	2.000.000
3	250.000	3	250.000	3	2.000.000
4	100.000	4	100.000	4	1.000.000
5	80.000	5	80.000	5	500.000
6	60.000	6	60.000	6	400.000
7	40.000	7	40.000	7	300.000
8	30.000	8	30.000	8	200.000
9	20.000	9	20.000	9	100.000
10	10.000	10	10.000	10	50.000
100	5.000	100	5.000	100	20.000
200	2.000	200	2.000	200	10.000
1500	4.000	1800	5.000	1700	87.500.000
2200 Câștiguri	Lei 13.770.000	2200 Câștiguri	Lei 15.870.000	2100 Câștiguri	Lei 151.350.000
TOTALUL CAȘTIGURILOR LEI		202.330.000		PREMIUL ÎNREG SAU DIVIZIBIL	
				5.000.000	
				Lei 156.350.000	
				Lei 5000	
				Lei 1250	
				Lei 1000	
				Lei 250	

TOTALUL CAȘTIGURILOR LEI 202.330.000

STATUL ROMAN garantează prin Lege secretul jocului și plata câștigurilor. Câștigurile se plătesc jucătorilor fără nici o rată de impozite

O comisie de control în industriile particulare cari lucrează pentru înzestrarea armatei

S'a înființat o comisie de control, care va verifica regularitatea și materialul.

Controlul se va efectua la toate fabricile care furnizează armament și materiale.

Controlul se va efectua la toate fabricile care furnizează armament și materiale. Copșa Mică-Cugir, Malaxa, Astra, Reșița, Concordia, Lemaitre, Wolff, Intrep. Costinescu, Dumitru Voina, Franco-Română, Metron, Fichet și R. I. M. M. A.

Compunerea comisiei va fi următoarea:

Col. Patrascu Vasile, din direcția fabricii armament și trăsuri de război, președinte; Ing. Gradin Nicolae, delegat al ministerului de finanțe, O. C.; Lt. Inginer Decebal Pavelescu,

delegat al ministerului economiei naționale. Dumitru Sava, delegat al ministerului de finanțe, dir. vâmlor, Ing. Patell Emil, delegat al Arsenalului armatei.

Atribuțiile acestei comisii sunt de a constata la fața locului: Dacă mașinile, instalațiile și materialele prime importate, cu sau fără scutire de taxe vamale, intră în prevederile contractului.

Dacă importul s'a făcut pe baza dispozițiilor legale emanând dela ministerul de finanțe, ministerul înzestrării armatei și ministerul economiei naționale. Dacă utilizarea mașinilor, instalațiilor și materialelor prime sau semifabricate s'a făcut și se

face pentru comenzile militare și sunt folosite exclusiv pentru nevoile armatei.

Dacă nu întrec nevoile de fabricație, conform contractelor încheiate.

Controlul uzinelor din București se va face de trei ori pe săptămână în trei zile.

Controlul uzinelor din țară se va face de asemenea trei zile pe săptămână, în raport de nevoile reale ale serviciului.

În cazul când materialele importate cu scutire de taxe vamale întrec nevoile de fabricație reale, comisiunea va întoc-

(Continuare în pag. 4-a)

Apelul d-nelor Maria general Antonescu și Elvira Horia Sima Ce a realizat „Ajutorul legionar” în trei luni la Timișoara

D-nele Maria General Antonescu și Elvira Horia Sima au lansat următorul apel:

Românce,

Am făcut un apel la înțelegerea voastră creștină și omenească pentru ca să ne ajutați să îmbărbătăm singurătatea ostașilor noștri în Sfintele Sărbători ale Crăciunului, dându-le tradiționalele daruri.

Ați răspuns — și voi și toți Românii — din toată inima și ne-ați dat cea mai bună pițică a sufletului românesc, întotdeauna mare, dăruitor, gata de jertfă.

Nu vă putem mulțumi îndeajuns. Ar fi și nefolositor. Fiindcă cea mai mare mulțumire o găsiți desigur în propria voastră conștiință și în bucuria creștină de a fi făcut o faptă bună.

Putem, oare, să cerem iarăși sprijinul?

Trăesc printre noi, goniiți dela vetrele lor prăbușite, mulți prizoniți ai soartei

carl au rămas pe drumuri în urma cutremurelor.

Sunt săraci, sunt trudiți, sunt fără haine. Și vremur le sunt aspre, ca și iarna care a început.

Vă rugăm, deci, ca să ne ajutați ca să putem face și pentru dânsii o faptă de grijă.

În fiecare casă, în fiecare gospodărie înstărită să adună lucruri de îmbrăcăminte, un'forme, car' nuse vor mai întrebuința, ha-ne carl nu mai folosesc.

Adunați-le și trimiteți-le pentru cei trudnici și rălăciți pe drumuri.

Suntem sigure că ne veți înțelege și de data aceasta.

Vă mulțumim cu recunoștință.

Maria General Antonescu
Elvira Horia Sima

Lucrurile se pot trimite la Președinția Consiliului de Miniștri pe adresa Consiliului de Patronaj al Operelor Sociale, — Pentru Sinistrați,

La Timișoara, „Ajutorul legionar”, condus de d. prof. E. T. Stola, cu sprijinul conducătorilor organizației județene, a înfăptuit, până acum opere frumoase de asistență socială.

Până la începutul lunii Decembrie crt., „Ajutorul legionar” din Timișoara a încasat următoarele sume:

1.445.953 lei, dintre care 1.245.953 lei, donațiuni și 2.000.000 lei, primiți dela primărie, din fondul de rulament. Din aceste sume s'a cheltuit până la sfârșitul lunii Noembrie a. c. 179.409 lei, pentru cantină, 2006 lei, cheltuieli generale, 700.000 lei, pentru îmbrăcăminte săracilor de sărbătorile Crăciunului și 3608 lei, ajutoare acordate în bani, pentru ajutorul momentan.

Pe lângă „Ajutorul Legionar” s'a înființat un depozit în care s'au adunat din donații: 395 kgr. făină, 2287 kgr. cartofi, 450 kgr. fasole, 169 kgr. ceapă, 548 căpățâni de varză, 48 kgr. zahăr, 18.850 kgr. lemne, 111 buc. cărți școlare și altele cumpărate de „Ajutorul Legionar”, în valoare de 30.000 lei, 74 indispensabile, 269 cămăși, 13 fuste, 27 bluze, 32 batiste, 312 perechi de ciorapi, 140 poulvere, 26 fulare, 119 cămașuțe pentru copil 30 cravate, 15 prosoape, 37 pălării, 49 băști și căciuli, 215 perechi ghete, 14 perechi șosoni, 172 farfurii, 33 pahare și cești și 214 tacămurii.

Plasarea șomerilor și a refugiaților

S'a înființat și un serviciu de plasare, care se ocupă cu plasarea șomerilor și a refugiaților. Astfel, au fost plasați 550 de refugiați și 513 de nerefugiați. Plasările s'a făcut pe la diferite ateliere și întreprinderi particulare, aceasta numai în luna Noembrie a. c.

Cantine pentru săraci

Pentru a se putea servi masă caldă, la cei cari nu aveau ce mânca, s'au înființat două cantine.

Una a luat ființă în cartierul Fabric, Str. Joffre, la 31 Oct. 1940, fiind condusă de legionarul Pentru Mașcaș. Aci s'au servit până la 8 Decembrie a. c.: 27.238 de porții în mod gratuit pentru refugiați.

A doua cantină s'a înființat în cartierul Iosefin, Spl. T. Vladimirescu 37, la 4 Noembrie a. c., unde s'au servit până la 8 Dec. a. c. 4210 porții gratuite și 4716 porții cu plată 10 lei, pentru oamenii mai săraci. Aceasta este condusă de legionarul Ilie Petică.

Ateliere

Pentru a se putea confecționa haine și lingerie, din materia primit nelucrat și fiind și bra de muncă disponibile, „Ajutorul Legionar” a înființat două ateliere. Unul de torcătorie, la care lucrează femeile refugiate, ajutate fiind de legionare, altul, de croitorie și împletituri, unde lucrează legionarele de „Cetățui”, precum și doamne din societatea românească timișoreană.

La ambele ateliere se confecționează pentru sărbătorile Crăciunului: cămăși, flanele, el rapi, rochițe, chiloși, îndespeșabile, etc. La această muncă dau totul concursul elevele de școalele primare și secundare.

Pe lângă acestea, legionarii croitorii lucrează la confecționarea paltoanelor bărbătești, de mai ales pentru copii.

Domiciliu obligatoriu

Consiliul de miniștri a autorizat pe d. ministru al afacerilor Interne, ca pe baza art. 39 din legea pentru apărarea ordinii în Stat, să stabilească domiciliu obligatoriu persoanelor menționate mai jos:

Enltes Avram, Iacobovici Marcu, Iacobovici Ernestina, Stanger Herman, Stanger Rebeca, Stanger Janeta, Stanger Jachetvet Eva, Velnschel Reghina, Herman Nürnberg, Iosei Nürnberg, Bernstein Gerson, Fried Herș Leib, Tauberg N. Iancu, Tudor I. Nic., Nedelcu Stan, Vanghele Panait, Iugha Gg., Vișin scu I., Teodoru Andrei, Popa V., Clorolu Nicolae, Cloacan Marin, Ion Roznovan, Sillea Vasile, Ilie Christache, Teodor Cristache, Spiridon Hără, Atanasu Manole, Sprânceanu Gh.,

Botezatu Const., Ion Zencic, Dobre Dumitru, Pascaliu Const., Olteanu Dumitru, Vintilă Voinea, Ismalescu Grigorie, Ignatev Vasile, Colan Onofrei, Dumitru Dionisie.

Ministerul Educației Naționale a numit printr'o decizie, pe următorii profesori, directori de licee: prof. Corneliu Zaslofi la liceul „C. Brediceanu” din Lugoj; prof. Nicolae Tărfăloagă la liceul „General Dragalina” din Oravița; prof. N. Domășneanu la liceul „Traian Doda” din Caransebeș; și prof. dr. Gh. Oancea la liceul „C. Diaconovici-Loga din Timișoara.

INFORMAȚIUNI

Pe ziua de 15 Decembrie d. Gold, directorul societății anonime pentru exploatarea căii ferate electrice Arad-Podgoria a fost pensionat.

Consiliul de administrație al numitei societăți a numit pe aceeași dată, în postul de director, pe dl inginer Dumitru Șerbănescu.

Personalitatea nouului director al căii ferate electrice Arad-Podgoria fiind arhicunoscută, nu ne îngăduie să reamintim despre dsa decât următoarele: D. Șerbănescu nu este numai un inginer apreciat ci și un intelectual de frunte și un Român înimos — al hotărului apusean.

pe urma acestui nenorociri.

Recent însă ministerul a revenit asupra acestui ordin și a dispus ca acolo unde se găsesc încă fonduri să se acorde ajutoare familiilor concentraților și pe luna Decembrie. În baza acestei dispoziții, d. Dr. Ilie Radu, primarul a municipiului Timișoara, a adus o hotărâre prin care a dispus acordarea de ajutoare familiilor concentraților.

D. prof. Emil Lațiu a fost numit inspector general al învățământului secundar din Timișoara, iar la învățământul primar dnii Emanoil Imbri, insp. gen. și Nicolae Mili, inspector.

Tipografia „Atheneum” din Arad (Bul. Regina Maria) a trecut în proprietatea tipografilor români N. Giulan și Traian Dârlea.

O COMISIE DE CONTROL în Industriile particulare cari lucrează pentru înzestrarea armatei

(Urmare din pag. 3-a)

ml procese-verbale și tabele, din care să rezulte următoarele:

Felul mașinilor, instalațiilor, materialelor, etc., importate în plus.

Valoarea taxelor vamale ce ar fi urmat să se plătească de către fabrica de respectivă.

În cazul când autorizațiile date concordă în totul cu nevoile de fabricație pentru armată, se va dresa cuvenitul proces-verbal de constatare, care va fi supus vizei direcției fabricației armament și trăsuri de războiu pentru evidența controlului.

Comisiunea va prezenta chenzinal direcției de mai sus rapoarte însoțite de procese-verbale de rezultatul activității.

Noua conducere a Băncii Timișoarei

În ziua de 19 Decembrie a avut loc adunarea generală extraordinară a băncii „Timișoara” (societate comercială pe acțiuni) din Timișoara. În cadrul acestei adunări s'a constituit o conducere românească a acestei instituții, care recent, după cum se știe, a fost româniată în ce privește compunerea capitalului social printr'un grup de români în frunte cu d. inginer Dulu Știțescu din București.

Noul consiliu de administrație al băncii Timișoarei se compune din dnii inginer Dulu Știțescu, Ion Veverca, inginer Oreste Toțescu, d. Ștefan Cruclanu, dr. Valeriu Târziu, dr. Iuliu Coste, și Mihai Suciu, fostul director al Băncii Naționale a României sucursala Timișoara.

După alegerea noului consiliu de administrație s'a procedat la alegerea comitetului de cenzori care se compune din dnii Tache Mazăre, Constantin Florescu, și Puiu Radu, iar supleanții dnii

Maria Bărbulescu, Ing. Ion Melci și prof. Eugen Stola.

Epulându-se ordinea de zi, dr. Iuliu Coste, care a prezidat adunarea generală, a rostit câteva cuvinte arătând că, comendamentul zilei este înlesnirea intrării energilor românești în toate ramurile de activitate economică, deoarece până în prezent prea multe uși zăvorâte împiedecau accesul românilor în viața economică. Exprimă credința sa că noii conducători vor încadra activitatea băncii în concepția politică economică de stat și vor pune în cumpănă toate forțele și aptitudinile lor pentru a fortifica și consolida banca „Timișoara”.

Din partea nouilor acționari a răspuns d. Ion Veverca. Dsa a schițat principiile conducătoare ale noului conducători, principiile care se vor încadra în concepția politică generală a Statului Român. În viitor această instituție bancară va căuta să promoveze

viața economică a Banatului, servind cu aceeași promptitudine atât interesele zechii clientele pe care o are banca și în același timp va fi chemată să sprijine inițiativa românească din acest colț al țării, adică viața comercială și industrială. Cu un cuvânt Banca Timișoarei va fi în viitor acea instituție de care are atâta nevoie viața economică de acum a Banatului, stând cu capitalul său la dispoziția celor ce vor să întreprindă o activitate comercială sau industrială.

Noul consiliu de administrație a ales apoi pe noul său președinte în persoana d-lui inginer Dulu Știțescu. Administratorul delegat au fost aleși dnii dr. Ștefan Cruceanu, pentru Timișoara, iar Ion Veverca pentru București.

În aceeași zi s'au ținut adunările generale ale celor 10 întreprinderi industriale care aparțin acestui concern.

Duminecă, 22 Decembrie, a apărut, la Timișoara, o nouă foale românească, intitulată: „Poporul”, sub direcțiunea dlui profesor Gheorghe Boldea.

„Poporul” va apăre în fiecare zi, dimineața — și, ca organ al Regiunii I-a Legionară, va avea un caracter de luptă românească și legionară.

Primul număr a adus, în 12 pagini, pe lângă un bogat material informativ, articole semnate de dnii: Nicolae Petrascu, comandant legionar („Banatul legionar așa cum l-am cunoscut”), prof. Ilie Ghenadie, prefectul județului („Rânduri pentru Comandant”), Gheorghe Boldea („Rânduri pentru început”), apoi: prof. Pan. Spirescu, Tiberiu Mițar, Cristofor Dancu, Dr. Virgil Pușcartu, Pompiliu Tomici, Ovid Porumb, D. V. Crihană, Const Jaleș, Dorlan Grozdan, etc.

În urma cutremurilor de pământ din București, guvernul hotărâse să suspende acordarea de ajutoare familiilor concentraților nevoiași, începând din luna Decembrie, deoarece fondurile trebuiesc date pe seama sinistraților cari au suferit de